

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124211600
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3124211600.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Lucie Prčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, dieťa rodičov – matky: C. D. B., E. F. G., trvale bytom H. I. X, G., zastúpenej zástupcom Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava- mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 836 460 a otca: H. A. B., E., trvale bytom J. XX, J. I., zastúpeného zástupcom A3 advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Partizánska 25, Trenčín, IČO: 36 735 311, za účasti v odvolacom konaní Krajskej prokuratúry v Trenčíne, so sídlom Legionárska 7185/5, Trenčín, o zmenu úpravu rodičovských práv a povinností, v štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/86/2024–70 zo dňa 14. januára 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd v poradí prvým výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým odovzdal maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. V poradí druhým výrokom rozhodol, že striedavá osobná starostlivosť sa bude realizovať so striedaním v týždenných intervaloch tak, že matka bude vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého A. od nedele párneho týždňa v roku od 18:00 hod. do nedele nasledujúceho nepárneho týždňa v roku do 18:00 hod. a otec bude vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého A. od nedele nepárneho týždňa v roku od 18:00 hod do nedele nasledujúceho párneho týždňa v roku do 18.00 hod.. Podľa v poradí tretieho výroku rodičia si budú maloletého A. odovzdávať a preberať v stanovenom čase v mieste bydliska matky. V poradí štvrtým výrokom vymedzil platnosť trvania neodkladného opatrenia najneskôr do právoplatného skončenia konania vo veci samej o návrhu na zverenie maloletého do striedavej starostlivosti.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na návrh otca, ktorým sa po začatí konania (vo veci samej) domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd maloleté dieťa zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov so striedaním v týždenných intervaloch na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci a jeho odôvodnenie, na nesúhlasné vyjadrenie matky k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na vstup Okresnej prokuratúry Trenčín do konania jej vyjadrenie k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na obsah Správy kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov v rodine maloletého dieťaťa zo dňa 8.1.2025 a stanovisko kolízneho opatrovníka vo veci samej, ďalšie správy kolízneho opatrovníka zo šetrenia v domácnosti rodičov, na Zápisnicu z pojednávania zo dňa 08.11.2024 a pripojené spisy tamojšieho súdu sp.zn. 34P/133/2020, sp. zn. 32P/225/2020, na zistený skutkový stav a za aplikácie § 2 ods. 1, 2 CMP, § 324 ods. 1, 2 § 325 ods. 1, CSP, § 360 a § 367 § CMP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho uznesenia.

3. Okresný súd poukázal na zákonnú úpravu, v zmysle ktorej súd môže pred začatím konania alebo po jeho začatí nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a za predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Účelom neodkladných opatrení je rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu a rýchla, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a neprejudikuje práva a záujmy účastníkov. Predpokladom jeho nariadenia je existencia naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej, pričom je potrebné vždy prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa.

4. Okresný súd mal za to, že v danej veci sú splnené podmienky na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým bude mal. A. zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov so striedaním v týždenných intervaloch, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V danom prípade vyhodnotil, že naliehavosť navrhovanej úpravy práv a povinností k mal. A. je v záujme dieťaťa daná a je potrebné aspoň dočasne upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletému, keďže rodičia sa na navrhovanej úprave práv a povinností k mal. dieťaťu nevedia dohodnúť, čo zvyšuje napätie v rodine a medzi všetkými účastníkmi konania, čo nie je v záujme dieťaťa. Zo spisu mal okresný súd za osvedčené, že otec so synom A. majú veľmi dobrý vzťah, majú spolu silné puto, strávili spolu celé leto a maloletý sa mal pred otcom vyjadriť, že by s ním chcel tráviť viac času. Mal preukázané, že otec sa o maloletého zaujíma vo všetkých oblastiach, že v obci, v ktorej otec býva, má maloletý vytvorené zázemie a má tam kamarátov, dobre sa cíti v otcovej rodine, otec sa s ním učí a venuje mu voľný čas.

5. Okresný súd skonštatoval, že sa matka po začatí konania snaží obmedzovať maloletého v doterajšom kontakte s otcom a nerešpektuje vôľu dieťaťa tráviť s otcom viac času. Striedavú osobnú starostlivosť o maloletého odmieta, čo o.i. odôvodňuje tým, že dcéra K. (pozn. odvolacieho súdu sestra maloletého A.) bola otcom zneužívaná, napriek tomu, že trestné stíhanie, ktoré bolo voči otcovi z toho dôvodu vedené, bolo zastavené a všetky vypracované znalecké posudky tvrdenie matky vyvracali.

6. Z výpovedí rodičov na pojednávaní dňa 08.11.2024 okresnému súdu vyplynulo, že maloletý A. vyjadril pred otcom, ako aj pred matkou pri návšteve kolízneho opatrovníka vôľu byť v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Matka na pojednávaní priznala, že pred 2 rokmi raz zbila maloletého A. po rukách, na čo teraz otec poukazuje a tvrdí, že matka maloletého trestá. Toto matka poprela a uviedla, že maloletého nebije, stalo sa tak len jedenkrát. Na maloletého nekričí, a ak sa tak stalo, tak iba výnimočne, v situácii, keď bola pod veľkým tlakom. Skutočnosť, že kedysi sama priznala, že je psychicky nestabilná teraz otec používa proti nej. Otec poukázal na to, že maloletý prejavil vôľu tráviť s ním viac času a chcel by byť v striedavej osobnej starostlivosti, pretože u matky sa aj z vyššie uvedených dôvodov necíti komfortne a otec má za to, že matka, ktorá je negatívne nastavená voči nemu (otcovi), potom zlobu prenáša na syna.

7. Okresný súd pri rozhodovaní prihliadol aj na odporúčanie okresnej prokuratúry a na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý vykonal aj pohovor s maloletým. Zároveň prihliadol aj na vyjadrený názor maloletého A., ktorý vyhodnotil v súvislosti so všetkými ostatnými skutočnosťami.

8. Okresný súd uzavrel, že maloletý A. dokáže vzhľadom na svoj vek (11 rokov) tráviť čas samostatne s otcom aj s matkou, obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre starostlivosť o syna a obaja rodičia sa vedú o maloletého plnohodnotne postarať. Dieťa potrebuje osobnú starostlivosť oboch rodičov, pričom je dôležité, aby trávil s rodičmi rovnocenný čas, keďže každý z rodičov je pre výchovu dieťaťa prínosom. Pokiaľ už rodičia nemôžu žiť v spoločnej domácnosti a spoločne sa podieľať na výchove dieťaťa, je dôležité, aby v prípade, že o to majú obaja záujem a dieťaťo má s oboma rodičmi vytvorené hlboké vzťahové väzby, sa na výchove dieťaťa podieľali rovnocenne.

9. Okresný súd danú situáciu vyhodnotil tak, že je v záujme maloletého dieťaťa nariadiť striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov čo najskôr, aby nedošlo k narušeniu vzťahov oboch rodičov k dieťaťu a naopak, a preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Konštatoval, že realizáciou striedavej starostlivosti nariadenej neodkladným opatrením si môžu rodičia a maloletý do ďalšieho pojednávania vyskúšať, či maloletému táto forma starostlivosti bude naozaj vyhovovať.

10. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolania matka prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 písm. d), e), f) a h) CSP a podľa § 62 ods. 1 CMP (č.l. 88-90 spisu). Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci a predložených dôkazov, vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, odôvodnenie je nedostatočné, nekonzistentné, a zároveň v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Podľa matky podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia splnené neboli, pretože absentuje predpoklad bezprostredne hroziacej ujmy a v odôvodnení uznesenia ani nie je uvedené, v čom konkrétne má táto ujma spočívať. Okresný súd sa touto podmienkou nezaoberal, čím spôsobil nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Takáto argumentácia absentuje aj v samotnom návrhu otca. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť je v najlepšom záujme maloletého, tak sa dostatočne nezaoberal ďalšími relevantnými skutočnosťami. Maloletý vyrastá od narodenia v spoločnej domácnosti so svojou sestrou K., s ktorou má silné citové väzby. Súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, aký dopad môže mať jeho vytrhnutie z tohto prostredia nielen na samotného maloletého, ale aj na jeho súrodenecký vzťah. Opomenul tiež zohľadniť, že maloletý dlhodobo žije v stabilnom prostredí, kde má kamarátov, zázemie a pravidelné mimoškolské aktivity. Zdôraznila, že zmena výchovného prostredia je zásahom do psychickej aj fyzickej stability výchovného prostredia dieťaťa a súd by mal pri takomto rozhodovaní veľmi starostlivo zvážiť, či existujú okolnosti, ktoré prevažujú nad požiadavkou zachovania tejto stability. V danom prípade takéto okolnosti neboli preukázané. Iba všeobecné poukázanie na priaznivý vzťah maloletého k obom rodičom samo osebe nepostačuje na to, aby bola nariadením neodkladného opatrenia narušená kontinuita jeho doterajšieho vývinu a aby bol odlúčený od súrodencov. Podľa matky súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, keď konštatoval, že matka nerešpektuje vôľu maloletého a obmedzuje ho v kontakte s otcom, nekriticky prevzal tvrdenia otca o tom, že matka bráni maloletému v kontakte s ním, hoci tieto tvrdenia neboli nijako preukázané. Maloletý trávil s otcom čas pravidelne, dokonca aj nad rámec súdom určeného styku, vrátane letných prázdnin, počas ktorých bol takmer celý čas u otca. Matka nikdy otcovi v styku nebránila, vždy ho o maloletom informovala, aj keď vzhľadom na ich narušený vzájomný vzťah komunikácia prebiehala prostredníctvom otcovej matky. Matka taktiež predložila dôkazy o tom, že otec bol o niektorých konkrétnych neprítomnostiach maloletého (zahrančná cesta v čase od 03.12 do 06.12.2024), účasť na pohrebe starej mamy (v čase od 27.11. do 29.11.2024) riadne a vopred informovaný. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia otca o obmedzovaní kontaktu sú nedôvodné a nepravdivé. Poukázala na to, že medzi rodičmi prebieha dlhodobý konflikt, ktorý znemožňuje funkčnú komunikáciu, ktorá prebieha sprostredkované, prostredníctvom matky otca maloletých detí. Za týchto okolností striedavá osobná starostlivosť ani nemôže prebiehať na funkčnej úrovni, čo bude mať dopad na maloletého. Poukázala na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že predpokladom pre úspešné fungovanie striedavej osobnej starostlivosti je vysoká schopnosť rodičov komunikovať a dohodnúť sa na praktických otázkach výchovy dieťaťa, ktorá podmienka v predmetnej veci naplnená nie je. Ak okresný súd v odôvodnení uviedol, že striedavá starostlivosť bola nariadená, aby si ju maloletý a rodičia „vyskúšali“ do ďalšieho pojednávania, tak takáto argumentácia nemôže obstať, pretože zmena výchovného prostredia je závažným zásahom do života dieťaťa. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

11. K doručenému odvolaniu matky sa kolízny opatrovník písomne nevyjadril.

12. Otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu v písomnom vyjadrení (č.l. 96 spisu) uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za zákonné a správne. Podľa otca súd prvej inštancie vec správne posúdil a pri rozhodovaní prihliadal na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení zodpovedne a citlivo posúdil konkrétne okolnosti a situáciu a zohľadnil aj potrebu zachovania súrodeneckého vzťahu maloletého A. s jeho sestrou. Poukázal aj na odporúčania Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorá vstúpila do konania a kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa nariadiť neodkladné opatrenie. Otec považoval odôvodnenie napadnutého uznesenia za podrobné a presvedčivé, keď sa okresný súd vysporiadal so všetkými dôkazmi a zistenými skutočnosťami. Otec uviedol, že od nariadenia neodkladného opatrenia strávil maloletý A. tri týždne v domácnosti matky a tri týždne v domácnosti otca. Počas tohto obdobia riadne chodil do školy a venoval sa svojim mimoškolským aktivitám a krúžkom. Maloletý bol počas pobytu v domácnosti otca spokojný a mal dobrú náladu. Domácnosť otca je pre neho známym prostredím, pretože v tejto domácnosti prežil prvé štyri roky svojho života, následne tam pravidelne trávil čas počas víkendov a prázdnin a počas obdobia pandémie odtiaľ absolvoval dištančné vzdelávanie. Toto prostredie má maloletý rád a cíti sa v ňom bezpečne. Podľa otca, nastavená osobná starostlivosť o maloleté dieťa tak, ako ju upravil okresný súd neodkladným opatrením, je v súčasnosti pre maloleté dieťa najlepším

riešením a je v jeho najlepšom záujme jej zachovanie do rozhodnutia súdu vo veci samej. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

13. Postupom okresného súdu, a to podľa pokynu zo dňa 05.03.2025 bolo vyjadrenie otca doručené zástupcovi matky, kolíznemu opatrovníkovi a Okresnej prokuratúre Trenčín s možnosťou sa k nemu vyjadriť, k čomu zo strany kolízneho opatrovníka a Okresnej prokuratúry Trenčín nedošlo.

14. Okresná prokuratúra Trenčín vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky (č.l. 104-105 spisu) poukázala na Čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa v spojení s Čl. 4 CMP a v zhode so súdom prvej inštancie mala za to, že zistenia zo súdneho spisu, najmä z pojednávania zo dňa 8.11.2024, poskytli dostatočnú záruku, že otec je schopný plnohodnotne a objektívne sa o maloleté dieťa osobne postarať spôsobom zabezpečujúcim jeho všestranný rozvoj. Vyhovenie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia považovala za zodpovedajúce Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý vyžaduje, aby bol záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí a je v zhode s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej môže byť najlepší záujem dieťaťa, v závislosti od svojej povahy a závažnosti, nadradený záujmom rodiča. Za zisteného stavu považovala nariadenie striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k mal. A. do skončenia konania vo veci samej za dôvodné a v súlade so záujmom dieťaťa. Uviedla, že medzi maloletým a otcom existuje veľmi dobrý vzťah, pričom dieťa s otcom strávilo dva mesiace počas leta, čo matka na pojednávaní v zásade nerozporovala. Pripomenula, že rodič ako zákonom chránená osoba zohráva v živote maloletého významnú úlohu a predstavuje vzor sociálnej identifikácie. Zverenie maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti matky by preto predstavovalo obmedzenie styku otca s dieťaťom, čím by došlo k zásahu nielen do práv otca, ale aj do práv dieťaťa vytvárať a rozvíjať si vzťah so svojim otcom, ktorý má záujem sa o dieťa osobne, striedavo starať. Maloletý A. sa pritom pred kolíznym opatrovníkom vyjadril, že chce čas tráviť rovnako so svojim otcom, s ktorým má veľmi dobrý vzťah a rozumejú si. V prípade, že by sa striedavá osobná starostlivosť nezrealizovala, a to napriek tomu, že s ňou maloletý vo veku 11 rokov súhlasil, mohlo by to negatívne ovplyvniť jeho zdravý, harmonický vývoj osobnosti. Vzhľadom na vyhrotené vzťahy medzi rodičmi považovala prítomnosť otca v živote dieťaťa za nevyhnutnú v tom, aby maloletý nepocítoval absenciu vzťahu s otcom, naopak, aby táto väzba zostala zachovaná, pričom poukázala na to, že bydliská rodičov sú od seba vzdialené len približne 12 kilometrov. Pre zachovanie doterajšieho vzťahu maloletého s otcom považovala nariadenie striedavej osobnej starostlivosti okresný súdom v najlepšom záujme maloletého, pričom nie je dôvodom nastolený kontakt medzi maloletým a otcom prerušiť. Navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť.

15. Postupom okresného súdu, a to podľa pokynu zo dňa 11.03.2025 bolo vyjadrenie Okresnej prokuratúry Trenčín doručené kolíznemu opatrovníkovi, matke a otcovi prostredníctvom zástupcov s možnosťou sa k nemu vyjadriť, k čomu nedošlo.

16. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom zástupcu (čl. 110 spisu), ktorá s tvrdeniami otca o tom, že maloletý počas obdobia prebiehajúcich lockdownov absolvoval dištančné vzdelávanie z otcovho domova, nesúhlasila. Poukázala na to, že práve počas prvého lockdownu otec opustil matku aj maloleté deti, a to z dôvodu osobnej pomsty voči matke, ktorú sa podľa vlastných slov snažil „potrestať“ za to, že ho „neposlúchala“. Matka v tom čase čerpala materskú dovolenku a starala sa o maloletú dcéru, ktorá mala vysoké teploty, napriek ktorej situácii otec odišiel k svojim rodičom do J. I. a matku s maloletými deťmi ponechal bez akejkolvek fyzickej či finančnej pomoci. V období druhého lockdownu bol maloletý žiakom prvého ročníka základnej školy a maloletá dcéra začala navštevovať predškolské zariadenie. Matka sa nachádzala v skúšobnej dobe v novom zamestnaní, ktoré vykonávala dištančne z domu. V tomto období zároveň prebiehalo trestné stíhanie voči otcovi. Ani v tomto čase otec matke nijako nepomáhal s osobnou starostlivosťou o maloletého syna. Matka s deťmi žila v G., zatiaľ čo otec sa zdržiaval v J. I.. Matka nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je striedavá osobná starostlivosť v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, pretože nezhodnotil všetky relevantné okolnosti prípadu, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn. 8CoP/121/2020. Podľa matky medzi ňou a otcom absentuje taká miera komunikácie a kooperácie, ktorá by bola nevyhnutná pre fungovanie striedavej osobnej starostlivosti. Otcovo pôsobenie na maloletého syna v čase výkonu jeho starostlivosti je podľa matky nestabilné a nevyhovujúce. Uviedla, že maloletý syn počas pobytu u otca prespáva u starých rodičov na poschodí domu, pričom starý otec dieťaťa (zo strany otca) je agresívnej a výbušnej povahy. Poukázala na to, že v minulosti došlo k fyzickému útoku zo strany starého otca voči nej, keď ju chytil pod krk, v ktorej

súvislosti poukázala na odborné stanoviská a vedecké publikácie, podľa ktorých je násilie páchané na matke súčasne formou násilia na deťoch, a to aj v prípade, ak sú deti iba svedkami násilného správania. Takéto situácie môžu mať vážne následky na vývin centrálného nervového systému dieťaťa a môžu ovplyvniť jeho ďalšie fungovanie v spoločnosti. Mala za to, že posudzovanie najlepšieho záujmu dieťaťa aj v zmysle Čl. 19 a 32 až 39 Dohovoru o právach dieťaťa musí zahŕňať aj dôsledné zhodnotenie jeho bezpečnosti, vrátane ochrany pred akoukoľvek formou fyzického alebo psychického násilia, zneužívania, vykorisťovania či iných foriem ohrozenia, a preto považovala za nevyhnutné prihliadať pri rozhodovaní aj na potenciálne riziká, ktoré by mohli nastať v budúcnosti v dôsledku výkonu striedavej osobnej starostlivosti. Navrhla, aby maloletý bol ponechaný vo výlučnej osobnej starostlivosti matky podľa § 24 ods. 1 a 4 Zákona o rodine.

17. Ďalšie úkony spojené s doručením vyjadrením matky nenasledovali vzhľadom na zmysel a účel inštitútu neodkladného opatrenia a zákonnej úpravy, ktorá nevyžaduje doručenie vyjadrenia otcovi, kolíznemu opatrovníkovi a Okresnej prokuratúre Trenčín.

18. Do momentu rozhodnutia krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote matkou maloletého dieťaťa prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

20. V priebehu odvolacieho konania bolo do spisového materiálu doručené podanie Krajskej prokuratúry v Trenčíne, so sídlom Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, zo dňa 12.05.2024, ktorým oznámila prebratie vstupu do odvolacieho konania, z ktorého dôvodu žiada, aby s vecou súvisiace písomnosti a rozhodnutia boli zasielané priamo Krajskej prokuratúre v Trenčíne.

21. Na základe tohto podania v súlade s ust. § 13 ods. 1 CMP v spojení so zákonom č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre došlo k vstupu Krajskej prokuratúry v Trenčíne do konania v štádiu odvolacieho konania, o ktorom súd nevydáva žiadne rozhodnutie a uvedené bolo vyjadrené v záhlavovej časti rozsudku krajského súdu.

22. Podľa obsahu spisového materiálu krajskému súdu bolo zrejmé, že na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 34P/86/2024 sa vedie vo veci samej konanie o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX. V prebiehajúcom konaní o veci samej otec maloletého dieťaťa podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej maloletý A. zverí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

23. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel návrhu otca a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloleté dieťa dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, odovzdal do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s realizáciou striedania v týždenných intervaloch, s odovzdávaním maloletého dieťaťa vždy v nedeľu o 18:00 hod. v mieste bydliska matky.

24. Na základe odvolacích dôvodov matky krajský súd predovšetkým konštatuje, že ako odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrhu otca vyhovel, s ktorým záverom sa stotožňuje za aplikácie § 387 ods. 2 CSP.

25. Za rešpektovania ust. § 387 ods. 3 CSP k odvolacím námietkam matky uvádza krajský súd nasledovné závery.

26. S námietkou nedostatočného odôvodnenia uznesenia okresného súdu sa odvolací súd nestotožnil. Uvádza, že napadnuté uznesenie okresného súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 CSP a zodpovedá štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, pretože z neho vyplýva, čoho sa otec svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, z akých dôkazov okresný súd vychádzal, aký skutkový stav bol okresným súdom osvedčený, aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil a svoj záver riadne vyjadril, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia je dostatočne zrejmý myšlienkový postup okresného súdu. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia, je zvýrazniť práve tie osvedčené skutočnosti, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, čo aj okresný súd uskutočnil. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu je konzistentné a nevykazuje žiadne vnútorné logické rozpory (§ 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, § 2 ods. 1 CMP), obsahuje argumentáciu, v ktorej sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal s otázkou, v čom videl naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov. Iba skutočnosť, že sa matka s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06).

27. K námietke, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nedostatočne zistil skutočný stav veci, krajský súd poukazuje na zákonnú úpravu inštitútu neodkladného opatrenia, z ktorej vyplýva, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodíť nutnosť dočasnej úpravy pomerov. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je potrebné dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní. Po preskúmaní spisového materiálu a uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci nemožno súdu prvej inštancie vytknúť, že by pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení nemal v dostatočnom rozsahu osvedčené skutočnosti osvedčujúce existenciu právnych vzťahov medzi účastníkmi, ako aj skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o existencii resp. neexistencii potreby nariadiť neodkladné opatrenie. Z tohto dôvodu bola námietka matky vyhodnotená ako nedôvodná.

28. S poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty matky maloletého dieťaťa predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadením neodkladným opatrením (dočasne) odovzdať maloleté dieťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

29. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

31. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

32. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

33. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vyplýva, že ide o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasná úprava pomerov medzi účastníkmi konania. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti plní neodkladné opatrenie funkciu zabezpečenia rýchlej a efektívnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov, ak je daná naliehavá potreba. Posúdenie existencie potreby takejto úpravy je ponechané na úvahu súdu, ktorý musí zohľadniť všetky relevantné okolnosti a dôsledky, ktoré by mohli nastať v prípade nariadenia neodkladného opatrenia.

34. Námietku matky spočívajúcu v nespĺnení predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, krajský súd nepovažoval za dôvodnú. Po preskúmaní napadnutého uznesenia konštatuje, že okresný súd dostatočne posúdil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a svoju úvahu v tomto smere podrobne odôvodnil

v odseku 18. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Dopĺňa odvolací súd, že v prípade konaní vo veci starostlivosti o maloleté deti nalievavosť situácie vyplýva aj z existencie záujmu dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. Zo správania oboch rodičov v priebehu konania vyplynulo, že ich vzťahy sú vážne narušené, pričom napätie medzi nimi sa vystupňovalo po podaní návrhu otca na zverenie maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti, s čím matka nesúhlasí. Táto situácia má negatívny vplyv na psychický stav a prežívanie maloletého, vo vzťahu ku ktorému najdôležitejšou požiadavkou je, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu s oboma rodičmi. Vzhľadom na tento stav, ako aj na vyjadrený názor maloletého, že má záujem tráviť s otcom viac času, s ohľadom na záujem maloletého dieťaťa, súhlasí krajský súd s názorom okresného súdu, že je na mieste urýchlene dočasne upraviť pomery účastníkov formou neodkladného opatrenia, a to nariadením striedavej starostlivosti oboch rodičov. Bolo osvedčené, že otec má vytvorené vhodné podmienky na výkon osobnej starostlivosti o maloletého a túto starostlivosť už v minulosti aj po dlhší čas súvisle zabezpečoval (počas letných prázdnin 2024). Nebolo zistené, že by počas pobytu u otca boli ohrozené potreby maloletého alebo, že by na neho pobyt u otca negatívne vplýval.

35. Odvolací súd v predmetnej veci poukazuje na Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. V Dohovore o právach dieťaťa v Čl. 18 ods. 1 je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Pri rozhodovaní o úprave styku, resp. o zverení maloletého dieťaťa, má súd prihliadať na záujmy dieťaťa, na práva a povinnosti rodičov podieľať sa na výchove a starostlivosti o dieťa.

36. Pokiaľ matka namietala, že okresný súd sa pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého A. nezaoberal existenciou citových väzieb medzi ním a jeho sestrou K., dopadom striedavej starostlivosti na maloletú K. a možnými negatívnymi dôsledkami zmeny výchovného prostredia, tak v tejto súvislosti pripomína odvolací súd, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Predmetná zásada vyplýva z viacerých medzinárodných dokumentov, ktorými je Slovenská republika viazaná (Dohovor o právach dieťaťa, Charta základných práv Európskej únie) a zdôrazňuje ju aj Zákon o rodine v Čl. 5. Pre súd je prioritou vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča.

37. V súvislosti so svojím rozhodnutím a rozhodnutím okresného súdu krajský súd poukazuje aj na Článok 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

38. Podľa Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

39. Podľa ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

40. Preskúmaním odvolaním napadnutého uznesenia v kontexte obsahu súdneho spisu má odvolací súd za to, že okresný súd dostatočným spôsobom pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení posúdil najlepší záujem maloletého dieťaťa. Tento vzhliadol v stabilizácii pomerov medzi účastníkmi konania, rozšírení kontaktu maloletého s otcom, a vyváženejšom výchovnom vplyve oboch rodičov, pričom prihliadol aj na hlboký citový vzťah maloletého k otcovi a jeho názor. Dočasné zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, podľa odvolacieho súdu, neznamená vytrhnutie dieťaťa z doterajšieho prostredia. Dieťa sa v ňom bude zdržiavať naďalej, hoci v menšom rozsahu. Neodkladným opatrením nedôjde ani k prerušeniu súrodeneckých väzieb, ktoré sa budú naďalej rozvíjať v obdobiach výkonu striedavej starostlivosti matkou. Zároveň takáto úprava je zárukou, že do skončenia konania vo veci samej nebude narušené puto dieťaťa so žiadnym s rodičov, maloleté dieťa nebude nijako ukrátené vo svojom práve na výchovu a starostlivosť oboch rodičov a zároveň takéto zastabilizovanie pomerov zabráni eskalovaniu nezhôd medzi rodičmi dovtedy, kým súd po riadnom a úplnom dokazovaní vo veci samej nerozhodne, aký model starostlivosti o dieťa bude optimálny pre jeho ďalší zdravý vývoj.

41. Argument matky, že vzťah medzi rodičmi je natoľko narušený, že spolu komunikujú výlučne prostredníctvom otcovej matky, a za takýchto okolností, podľa jej názoru, striedavá osobná starostlivosť nemôže efektívne fungovať, odvolací súd v kontexte rozhodovania o neodkladnom opatrení nevyhodnotil ako tak závažný, že by bol spôsobilý spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia okresného súdu. V tejto súvislosti považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že primárne pred právom rodičov je tu právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k oboj rodičom a jeho právo na pravidelný a rovnocenný osobný kontakt s rodičmi. Vzájomné nezhody medzi rodičmi, aktuálne neschopnosť komunikácie rodičov, predsa nemôže byť pri starostlivosti o dieťa dôvodom pre obmedzenie práva dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Práve absencia komunikácie medzi rodičmi, ktorá sa v priebehu konania o veci samej zintenzívnila, ktorú prezentovali obaja rodičia maloletého, zasahuje do výkonu ich práv a povinností k maloletému, do práva maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu, pravidelného, rovnocenného kontaktu s rodičmi, v tomto prípade na rozšírení tohto kontaktu s otcom, osvedčila naliehavosť úpravy pomerov nariadeným neodkladným opatrením. Práve nariadením neodkladného opatrenia, ktoré trvá po určitý čas, vyjadrený okresným súdom, sú vyvážené práva a oprávnené záujmy oboch rodičov a maloletého dieťaťa, na určitý čas sa nariadením neodkladného opatrenia zastabilizuje stav do rozhodnutia vo veci samej. V konečnom dôsledku nariadené neodkladné opatrenie, podľa názoru krajského súdu, je v záujme tak rodičov, ako aj maloletého dieťaťa, pretože rešpektuje ich vzájomné práva a oprávnené záujmy, aby ich výkon práve autoritatívnym (dočasným) rozhodnutím súdu vyriešil situáciu, ktorá u maloletého dieťaťa a medzi rodičmi nastala. Intenzita nekomunikácie rodičov maloletého dieťaťa nemôže zasiahnuť do práv dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, ku ktorým má maloleté dieťa dobrý vzťah a má rado oboch rodičov. Dodáva sa, že úlohou súdu pri rozhodovaní v takejto veci nie je prioritne chrániť a preferovať záujem rodičov, ale prioritne zohľadňovať záujem mal. dieťaťa. V tomto smere obidvom rodičom určite prospeje väčšia miera kritickosti k vlastnému konaniu a zároveň určitá dávka zhovievavosti ku konaniu druhého rodiča.

42. Pokiaľ matka namietala názor okresného súdu, že realizáciou neodkladným opatrením nariadenej striedavej starostlivosti si rodičia a maloletý môžu do ďalšieho pojednávania „vyskúšať“, či maloletému bude táto forma starostlivosti vyhovovať, tak odvolací súd konštatuje, že k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo z dôvodu „testovania“ vhodnosti striedavej starostlivosti. Hlavným dôvodom bolo zastabilizovanie pomerov medzi rodičmi a rozšírenie kontaktu dieťaťa s otcom. Krajský súd však zároveň nevidí nič nevhodné na tom, že súčasťou účinkov neodkladného opatrenia môže byť aj praktické overenie vhodnosti zvolenej formy starostlivosti – i keď tento aspekt nebol jej primárnym cieľom, ale iba sekundárnym dôsledkom.

43. Dáva do pozornosti odvolací súd, že pri výkone rodičovských práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy svojho maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine), pričom akékoľvek konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletého. Zdôrazňuje, že základnou povinnosťou oboch rodičov je, aby svoje správanie a konanie, ktoré sa dieťaťa dotýka, podriadili vo všetkých aspektoch záujmu dieťaťa a aby pred ním nefavorizovali vlastné záujmy či predstavy, pretože môžu vystaviť dieťa konfliktu lojality čomu je potrebné predchádzať.

44. K ďalším tvrdeniam uvádzaným matkou v priebehu odvolacieho konania, vo vyjadrení k vyjadreniu otca maloletého dieťaťa k odvolaniu (týkajúce sa rozchodu rodičov a matkou tvrdeného agresívneho správania starého otca maloletého dieťaťa z otcovej strany voči nej), odvolací súd konštatuje, že tieto neboli spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, tieto môžu mať význam pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa v konaní vo veci samej.

45. K úplnosti uvádza krajský súd, že jeho závery sú len pre štádium konania o nariadenie neodkladného opatrenia, nimi sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej (o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu), v ktorom všetky relevantné okolnosti týkajúce sa výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu budú posudzované. Práve v konaní o veci samej bude priestor na vykonanie dokazovania v širšom rozsahu, ktorý umožní objektívne posúdiť tvrdenia oboch rodičov, s cieľom určiť taký spôsob výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý bude najlepšie zodpovedať záujmu maloletého dieťaťa. Rozsah tohto dokazovania presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň aj možnosti odvolacieho súdu konať v tomto smere.

46. Odvolací súd v súvislosti so svojim odôvodnením len dodáva, že súd nie je povinný odpovedať na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré sú pre rozhodnutie vecne významné alebo ktoré objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, a to bez potreby reagovať na všetky detaily uvádzané účastníkmi (porovnaj napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 209/04 z 23. 6. 2004, IV. ÚS 115/03 z 3. 7. 2003, II. ÚS 200/09 z 19. 5. 2009).

47. O trovách konania spojených s konaním o nariadení neodkladného opatrenia odvolací súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie, pričom o trovách konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.